

Houtduiven in de eik

Jan Wouters

Houtduif in Reusel, 10 februari 2021 (Pieter Wouters)

Achter onze tuin staat in het gemeentepark een hele rij eiken van een jaar of veertig. In goede eikeljaren hangen er veel eikels aan die er in de loop van september en oktober af vallen. Die vormen dan in de winter voer voor de Gaaien, Houtduiven en muizen. Dit najaar was alles anders.

2021 was een matig eikeljaar, lang niet alle eiken droegen vrucht. Maar de boom recht achter mijn tuin had wel veel eikels, hij hing eind augustus helemaal vol. En het waren blijkbaar heel lekkere eikels. Dat hadden de Houtduiven ook in de gaten. Begin september begon het me op te vallen dat er steeds meer Houtduiven naar de eik kwamen om enkele eikels te scoren.

Nu zullen sommigen zich afvragen: eten Houtduiven dan eikels? Het korte antwoord is ja. Houtduiven eten allerlei plantaardig voedsel, ik noem ze vliegende konijnen. Vooral iets wat er uitziet als een erwt hebben ze graag. Dus ook kleine, nog groene appeltjes, kleine nog groene kersen, en bessen van vogelkers bijvoorbeeld. Maar eikels dat is toch een ander verhaal want die zijn veel groter. Toch kunnen ze die naar binnen werken. De bek en slokdarm van een Houtduif zijn zo elastisch dat een eikel er doorheen gaat. Maar daar ligt wel ongeveer de grens.

De eik werd echt een magneet voor de Houtduiven. Van heinde en ver kwamen ze aan. Overal zag je klapwiekende duiven die zich op een dunne tak in evenwicht probeerden te houden om bij een eikel te kunnen. Om hoeveel duiven het ging was moeilijk precies te zien omdat de boom vol in blad stond. Maar wanneer er paniek ontstond door een Sperweralarm of zo iets vloegen er soms wel meer dan 15 weg.

Het was mooi om te zien hoe de duiven te werk gingen. Ze streken neer aan de buitenkant van de eik en liepen dan over de takken naar een plek waar ze een eikel aan konden. Die pakte ze dan vast en probeerden hem los te trekken uit zijn napje. Lukte dat niet na een paar keer dan probeerden ze de

volgende tot ze er een in de snavel hadden. Als de duif geluk had zat de eikel meteen goed in de bek, in de lengte dus, en werd de eikel naar binnen gewerkt. Maar vaak zat de eikel dwars en dan kunnen ze hem niet doorslikken. Dus dan moest hij gedraaid worden. Vaak lukte dat niet en dan viel de eikel naar beneden. Daarop begon de duif maar aan een andere eikel. Ik heb geen enkele duif naar beneden zien gaan om zo'n gevallen eikel op te rapen en op te eten, terwijl hij toch al zoveel moeite had gedaan om hem te pakken te krijgen. Op de grond lijkt het me voor een duif een gemakkelijk hapje. Maar als je tussen zoveel eikels zit is het nog gemakkelijker om een andere te gaan plukken.

Als ze een eikel doorgeslikt hadden gingen ze weer op zoek naar een volgende. Zo konden ze gemakkelijk drie of misschien wel vier eikels achter elkaar verorberen. Het was verrassend te zien hoe behendig zo'n

Houtduif kan klauteren en op de dunste takjes kan balanceren. Ze doen niet onder voor mezen aan een vetbol, al hebben ze hun gewicht niet mee.

Ook Kauwen ontdekten de eikels en kwamen er soms met enkele soortgenoten van eten. Maar die kunnen een eikel niet in een keer doorslikken. Zij fixeren hem met de poten en beginnen er op te hakken en eten er stukjes van. Het was niet hun favoriete voer, er kwamen maar af en toe enkele Kauwen een eikeltje pikken.

De duiven konden een maand van deze boom eten. Maar toen was het ook over. Eind september was er aan de eik geen eikel meer te bekennen. Soms kwam er even nog een duif zoeken maar dat stopte snel.

Ik woon nu al meer dan dertig jaar bij deze eik, maar nog nooit heb ik er zoveel duiven van zien eten. ■

De eik eind september: geen eikels meer (Jan Wouters)

